

MŪSŲ LIETUVA

NR. 8 (1543) – SEMANÁRIO – 1978 M. KOVAS – MARÇO 2 D. – 3,00 kr
Rua Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 – 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

TAUTOS SAŽINĖS SĄSKAITA

Janinos Valavičienės žodis Vasario 16-tosios minėjimo proga.

Gerbiamosios ir gerbiamieji susirinkę didžiosios Lietuvių Dienos Proga,

Daktaras Jonas Basanavičius, kuris pats 1927 metais per pačią Vasario 16-tąją Gedimino sostinėje užmerkė savo akis, apie aną reikšmingąjį Lietuvos nepriklausomybės paskelbimą Vilniuje, žymiausią mūsų tautinio ir valstybinio gyvenimo įvykį, 1918 metų Vasario mėnesio 16 dienos Lietuvos Tarybos žygį, užrašė kukliai savo karo dienoraštyje: "Tai buvo šeštadienis, 12 val. 30 min., diena, kada man Taryboje pirmininkaujant ir skaitant paskelbimo formulę. t a i r a t l i k t a t a p o, visiems Tarybos nariams karštai delnais plojant".

60-tą kartą švenčia šiandien lietuvių tauta Vasario 16-tosios dienos iškilmingą datą. Ji yra viena iš šviesių dienų mūsų tautos istorijoje. Ji simbolizuoja mūsų laisvės ilgėsio išsiplidimą ir šimtmečiais vestų sunkių kovų laimėjimą.

Per pirmuosius 22 mūsų nepriklausomybės metus džiaugsmingai įsijungė mūsų tauta į darbą, vedantį į vis didesnes žmogiškojo tobulumo augstumas, bendradarbiavo gėrio ugdyme ir stengėsi sąžiningai ir ryžtingai tą uždavinį atlikti.

Tačiau netekome netikėtai savo valstybės ir savo Tėvynės. 1000-čiais išbėgome į Rytus ir Vakarus tremties keliais. Tremties metai ilgėja ir ateitis neaiški. Šis neaiškumas gniuždo mūsų tikėjimą ir apkartina visą mūsų gyvenimą. Ne vieną apima nusiminimas ir noras pasitraukti iš kovos lauko. Tačiau jeigu mes turime truputį gero noro, privalome įsisąmoninti į mūsų dabartinę padėtį ir iš jos plaukiančius uždavinius. Tik šios padėties supratimas duos mums jėgų išsilaikyti ir sunkiausių bandymų akivaizdoje: i š l i k t i l i e t u v i a i s.

Išlikimas lietuviams priklausys nuo mūsų pačių nusistatymo. Juk gyvenime svarbiausia yra ne daiktai, o tai, ką žmogus apie juos mano. Tai ir mūsų lietuviybės išlaikymas ir nepriklausomybės atstatymas priklausys nuo mūsų nusistatymo jos atžvilgiu.

Mūsų tauta, pagal istorikų tyrinėjimus, jau apie 4000 metų gyvena prie Baltijos Jūros, toli šiaurėje, žiauriame klimato ir nepatogiose gamtos sąlygose, kur žiemos ilgos ir šaltos, o vasaros trumpos, žemė apaugusi miškais ir nuklota akmenimis.

Beto mums teko atlaikyti labai sunkius istorinius mėginimus. Būdami kryžkelėje tarp Rytų ir Vakarų, tarp pačių didžiųjų Europos Tautų, visada buvo jų grąšomi, ir mūsų kovos tęsėsi šimtmečiais. Tik būdami dvasiniai ir fiziniai stiprūs, augstos kokybės žmonės, mes galėjome išsilaikyti kietose gamtos sąlygose ir pakelti didžiuosius istorinius mėginimus.

Mūsų Tautos dvasinį pajėgumą ryškiai liudija liaudies kūryba, kuri tiek savo forma tiek savo turiniu yra augstos vertės ir užima ypatingą ir ryškia vietą pasaulio tautų kultūros lobyne. Šiuo atžvilgiu mus yra teigiamai įvertinę visi, kuriems tik teko susidurti su mūsų liaudies dvasios turtais ar juos tyrinėti. O nepriklausomybės metu mūsų kultūra ypač sparčiai kilo. Tiek savo mokyklomis, jų programomis ir rezultatais, tiek sukurtais menais bei mokslais mes prilygome senoms Vakarų kultūros tautoms.

Visa mūsų tauta yra gabi ir intelektualiai pajėgi. Mūsų kultūrininkai yra kilę iš visų tautos sluoksnių. Ir ši ypatybė yra

Dail. DAGYS: Dr. Jonas Basanavičius skeibia Lietuvos nepriklausomybę

labai vertinga. Ji duoda mums pirmenybę prieš kitas tautas, kurios neturi tokio gero pasiskirstymo. O tautos kūrybinės jėgos, jos dvasinis pajėgumas, turi lemiančios reikšmės tautinės egzistencijos išlaikyme.

Tikroji mūsų tautos ateitis priklausys nuo mūsų pačių nusistatymo, nuo mūsų norų būti lietuviams. Jei tauta turi šį norą, ji pakelia visus mėginimus, nugali visus pavojus. Kad atlaikytume visus mėginimus ir pakeltume visus sunkumus, kuriais taip turtingas mūsų tremties gyvenimas, reikia didelės dvasinės jėgos ir ryžtingumo. Norint rasti šių jėgų ir ryžtumo, reikia suprasti tremties prasmę, įsisąmoninti, kad mums čia reikia atlikti tam tikri uždaviniai, tarnauti augštesniai idėjai.

Gyvendami svetimų tautų tarpe, turime greitai atsiriboti nuo jų neigiamųjų apraiškų: dvasinio tuštumo, šeimų pairimo ir kitų išsigimimo ženklų. Turime išlikti ištikimi doros principams ir savo tautai. Svetur gyvendami savo uždavinius atliksime, kai religiška, doroviška ir, apskritai, kultūriškai sustiprėsime, pasisavindami kitų tautų laimėjimus, išvengdami jų klaidų ir neužsikrėsdami jų ydomis, kai išlaikysime gyvą tikėjimą į savo tautos ateitį ir jos misiją kitų tautų tarpe. Mūsų darbai užsienyje, yra tarnavimas savo tautai, savo žemei.

Minime šią dieną čia dar kaeta, taip kaip kiekvienais metais, ir bet kurioje pasaulio šalyje, drauge savo tarpe, kaip liūdininkai ir bendrininkai to paties įvykio, kuris mus riša ir mus įpareigoja.

Šios dienos prasmė mūsų gyvenamuoju momentu ir toli nuo tėvynės, yra tautinės sąžinės sąskaita.

Šią dieną turime peržvelgti, kas buvo padaryta gero, ir kas įvyko blogo lietuviybės išlaikymo sargyboje. Todėl kiekvienas iš mūsų turi pažvelgti į savo sąžinės pakampus, atsakydami patys sau, ką esame padarę ir ką dar turime įvykdyti ateinančių metų bėgyje ir iki tos dienos, kada vėl susirinksime tos pačios šventės proga. Neškime gyvą savo tautinės sąmonės žiburėlį visur ten, kur paliekame savo gyvenimo pėdas.

Tokiu būdu mes būsime vertingai paminėję šią Didžiąją dieną šiais metais, sustiprinę mūsų dvasines jėgas nepailstamai vilčiai mūsų Tautos ir Valstybės atstatymui.

Šviesi žvaigždė lietuvių horizonte

KUN. JUOZAS PRUNSKIS

Vienas didelių gabumų rašytojas — Franz Werfel — antrojo pasaulinio karo metu buvo patekęs į mirtiną pavojų. Jis buvo žydas, ir grėsė nužudymas siautėjančių nacių ranka. Nors visai nebūdamas katalikas, jis padarė apžadą, kad, jeigu išliks gyvas, jis parašys šventosios Bernadetos gyvenimo knygą. Ir Apvaizda jį išsaugojo. Savo įžadą jis išpildė, parašydamas veikalą "Bernadetos giesmė", kuris buvo išverstas į daugelį kalbų.

Tame veikale jis taria:

— Kas gi yra valdovas, valstybės galva ar diktatorius, palyginus su šventuoju. Laiko bangų jie yra išmetami į krantą ir dingsta žemės dauboje. Kas bepasilieka? Tik vardas dulkėms apdengtoje knygoje. Nieko pasaulyje nėra taip panašaus į dulkes, kaip galingasis kai jo valdžia pasibaigė ir kai jis nebegali niekam pakenkti. Galingojo mirtis yra jo galutinis pralaimėjimas. Didieji mitytojai yra geresnėje padėtyje. Tačiau niekas nepralenkia tų, kurių erškėčiuoto kelio siekis yra dangus.

Taip šis rašytojas išaukština šventąjį. Niekas negali jo pralenkti ar jam prilygti. Tuo mes galime įsitikinti ir stebėdami mūsų tautos gyvenimą. Turėjome daug garsių valdovų, bet jų vardai daugiausia tėra išlikę istorijos knygose, tuo tarpu mūsų šventasis — šv. Kazimieras tebėra gyvas dabartyje. Jį prisimena jo vardu pakrikštytieji, jį garbina jo vardo bažnyčiose, jis kaip šviesi žvaigždė lietuvių horizonte rodo kelią žmogui, kuris siekia didesnio taurumo, didesnio tobulumo. Jo pavyzdys ne vieną paskatina sekti juo. Ir gal ne vienas pakartoja tuos žodžius, kuriuos kitados ištarė didžios dvasios prancūzu rašytojas L. Bloy:

— Tėra tik vienas nuliūdimas: nebūti šventuoju.

Tai mes ypač prismename kovo mėnesį, kada yra ir mūsų tautos šventojo diena.

Kai Bernadeta Soubirous buvo paskelbta šventąja, tą dieną popiežius Pijus XI pamokslė kalbėjo:

— Šventuosius reikia lyginti su astronomų teleskopais. Tie instrumentai įgalina pamatyti žvaigždes, kurių plika akis neįžvelgtų. Per šventuosius mes išmokstame pamatyti tas amžinąsias tiesas, kurias paprastosios pasaulio dienos uždengia nuo mūsų silpnų akių.

Šitokiu dvasinio gyvenimo teleskopu mums pasilieka šv. Kazimieras. Juk jis, būdamas karalaitis, galėjo džiaugtis visais smagumais, kokius žemė gali teikti, bet jo dėmesys nukrypo į amžinuosius džiaugsmus. Prabangūs rūmai jam nesukliudė pasitraukti į bažnyčios nuošalumą maldai. Bendravimas su krašto didikais jam nekludė mylėti vargšus. Galimybė puoštis šilkais ir deimantais jam nebuvo kliūtis pasitenkinti kukliu drabužiu, o svarbiausia — jokie valdovo rūmų džiaugsmas, pramogos neišblaškė jo. Didįjį džiaugsmą jis matė vienybėje su Die-

Šv. Kazimieras

vu, ir čia buvo jo didžioji dvasinė stiprybė.

Didžiojo mūsų tautos dailininko ir muziko bendraamžė Halina Volmanaitė, prisimindama M. K. Čiurlionio praleistas dienas Varšuvoje, rašė:

— Kai Čiurlionis buvo mūsų tarpe, mes visi buvome geresni. Šalia jo negalėjo būti blogo žmogaus, nei pikto jausmo. Jis kažką šviesą skleidė mūsų tarpe. Kiekvienas stengėsi būti geresnis.

Ir dabar savo šventumo dvasia šv. Kazimieras yra mūsų tarpe. Mes turime tą ryškiai jausti, kad kartu pajustumė ta kilnų įkvėpimą būti geresni, būti taurūs tos pačios lietuvių tautos broliai, kaip ir jis buvo, spindintieji noru tobulėti, darytis geresniais, gyventi su tikėjimu širdy, su Dievo buvimo jautimu minty, su valios pakreipimu į nuolatinį gėrio siekimą.

Tada mes pajusime tai, ką kitas šventojo gyvenimo lietuvis — arkivyskupas Jurgis Matulaitis pasakė:

— Dieve, mano Dieve. Kaip saldu Tau tarnauti! Kas bus Tavo danguje, jei čia, žemėje, tokiomis saldymbėmis žmogaus sielą pripildai, kai šventais šūrupuliais per kūną pereini, tarsi į trečią dangų pagavęs nuneši. Širdis tirpsta, alpsta, lūpos žado nebetenka, akyse darosi tamsu, rankos, kojos tarsi stingsta, visą kūną stebėtinai kažin kokių šūrupulių vilnys apima, o siela... siela Tavyje skendi. Kad ne Tavo galybė, regis, numirtum žmogus iš tos meilės, tų saldybių...

Italija

KUN. V. MINCEVIČIAUS redaguojamas italų kalba biuletėnis "Elta-Press", informuodamas skaitytojus apie pernai vėlyvą rudenį Vatikanė vykusi vyskupų sinodą, atskleidžia idėjų faktą, kad jame stebėtoju, kaip sovietinės spaudos atstovas, dalyvavo ir Vladas Niunka. Jis yra kompartijos centro komiteto narys, pasižymėjęs ateistine veikla, Vatikaną kritikuojančiais rašiniais. Sinodan buvo įsileistas su Vatikanė sutikimu. Po sinodo V. Niunka neskubėjo grįžti Vilniun. Romoje jis rinko medžiagą apie sinodo darbus. Atrodo, ji bus panaudota ateizmo propagandai ir Vatikanė kritikai. Vysk. L. Povilionį lydėjęs Kauno kunigų seminarijos prof. kun. Pranas Vaičekonis neseniai yra baigęs teologijos studijas Romoje su Maskvos leidimu.

Šveicarija

ŠVEICARŲ RYTŲ INSTITUTAS, Berne leidžias dvisavaitinį žurnalą "Zeitbild", sausio 25 d. laidoje net keturis puslapius paskyrė sovietų okupuotai Lietuvai. Pagrindą šiam straipsniui sudarė pagrindiniai savilaidos leidiniai Lietuvoje, ypač plačiau nagrinėjamas "Varpas", kuris save laiko Revoliucinio Lietuvos Išsilaisvinimo Fronto oficiozu. Straipsnyje pabrėžiama, kad Lietuva savo pagrindiniais leidiniais užima svarbią vietą visoje Sovietų Sąjungoje. "Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronika" prašoko religinius rėmus, tapdama bendra platforma visuotiniame žmogaus teisių sąjūdyje. Ji yra peržengusi ir geografines ribas. Kai dėl jos suėmimai vykdomi Lietuvoje, akcijos imamos ir Maskvoje. Lietuva šiandien yra visų opozicinių Sovietų Sąjungos srovių centre savilaidos leidiniais, demokratiniiais sąjūdžiais, tautiniu bei religiniu pasipriešinimu. Aptardamas "Varpą", šveicarų žurnalas primena skaitytojams, kad kiekvienas jo numeris nagrinėja kurią nors atskirą temą. Pvz. 1 nr. buvo išsamiai nušviesta M. Suslovo veikla Lietuvos sovietinime. Kai Lietuva vėl grįžo sovietinėn okupacijon 1944 m., prie kompartijos centro komiteto buvo įsteigtas specialus skyrius Lietuvos reikalams su vadovu M. Suslovu. Pastarasis ypač žiauriai kalbą pasakė 1944 m. gruodžio 27 d. vilniškio kompartijos centro komiteto posėdyje, reikalaudamas susaudyti visus prieš Maskvą nusistačiusius lietuvius, o partiečius apkaltindamas kovoje su nacionalistais rodomu liberalizmu. M. Suslovas netgi drįso pranašauti, kad Lietuva bus be lietuvių. Šios savo kalbos jis ir šiandien nėra įtraukęs į rinktinius savo raštus. Lietuvoje M. Suslovas yra laikomas koriku, prilygstančiu garsiam caro laikų Muravjovui. Lietuviai M. Suslovo nėra užmirę. Jo apsilankymas Lietuvoje 1960 m. sukėlė riaušes, kurios prasidėjo Kauno sporto halėje ir baigėsi keturių jaunuolių žuvimu. Kitos M. Suslovo viešnagės metu iš geležinkelio stoties buvo išvaryti visi keleiviai, kad neįvyktų pasikėsinimas prieš jo gyvybę. Pasak šveicarų žurnalo "Zeitbild", M. Suslovas savo pokariniiais veiksmais Lietuvoje prilygsta čekoslovakiją engusiam naciui R. Heydrichui, kuris ten buvo nužudytas 1942 m.

PRANEŠIMAS IŠ ITALIJOS

Labai gausūs spaudos balsai

MONS. KL. RAZMINAS

“Pėdos mirties zonoje”

Urbino vyskupijos žurnalas “La voce dell'Amore” — Mellės Balsas, leidžiamas Tylos Bendrijos Komisijos, šių metų sausio numeryje pateikia ilgesnę ištrauką iš Sibiro tremtinės Elenos Juciūtės knygos “Pėdos mirties zonoje”. Išverstas skyrius “Grįžimas iš Sibiro” jautriai vaizduoja tragišką motinos susitikimą su dukra, kuri jos visai nepažįsta. Italų kalbon išvertė prel. Vincas Mincevičius, kuris rengia “Pėdų mirties zonoje” pilna itališką laidą. Žurnalas “La voce dell'Amore” straipsnį iliustruoja dail. V. K. Jonyno sukurto lietuvių kankinio bareljefo nuotrauka ir skelbia “Lietuvių kankinių poezijos” pasirodymą itališkai. Beveik visas žurnalo numeris yra dedikuotas kardinolo J. Slipij pareiškimam pasaulio vyskupų sinode, Sacharovo tribunole bei laiške JAV prezidentui J. Carteriui, ginant religijos laisvę ir pagrindines žmogaus teises. Viršelyje, šalia kardinolo Slipij nuotraukos, duodama ir vyskupo Julijono Steponavičiaus fotografija, liudijanti tikėjimo laisvės pazeidimus sovietų okupuotuose kraštuose.

Skundas, girdimas Italijoje

Lietuvos katalikų atsišaukimas į Europos komunistų vadus — Enrico Berlinguer, Santiago Carillo ir George Marchais, reikalaujantis ginti komunistų mindžiojamas pagrindines žmogaus teises Lietuvoje, rado didelio atgarsio Italijos spaudoje. Daugelis didžiųjų Italijos dienraščių ir kitų laikraščių, pasinaudodami užsienio agentūrų pranešimais ir prel. V. Mincevičiaus Romoje italų kalba leidžiamos “ELTA-PRESS” infor-

macijomis, plačiai komentavo susidariusią padėtį ir Europos komunistų aktyvumą Maskvos hegemonijai.

Italų laikraštis “L'Azione”, pasinaudodamas lietuvių savaitės išleisto naujo “Aušros” numerio mintimis, rašo: “Lietuviai primena Europos komunistams, kad jie praeityje tydomis pritarė sovietų įvykdytai smurtei Lietuvos okupacijai ir kolonizacijai ir padėjo sovietų propagandai užmaskuoti rusų nusikaltimus. Dabar gi jie neva stengiasi ginti persekiojamųjų teises. Jei jų laikysena būtų nuoširdi, rašo italų laikraštis, jeigu jie iš tikrųjų konkrečiai siektų respektuoti elementariausias žmogaus teises ir tautinį suverenumą, jie turėtų aiškiai ir tvirtai pasisakyti už Lietuvos ir kitų pavergtų tautų teises į laisvę ir nepriklausomybę...”

Lietuvos katalikų atsišaukimas panašiai komentuoja ir “Gente Veneta”, “La vita cattolica”, “Nuova scintilla” ir daugelis kitų Italijos laikraščių.

Žurnalas “Pro Fratribus”, remdamasis prel. V. Mincevičiaus itališkai paruošta “LKB Kronikos” laida, iškelia nuolatinę komunistų partijos ir KGB kišimąsi į vienintelės Lietuvoje kunigų seminarijos veikimą ir naujų kunigų parengimą. “Seminarijam, rašo žurnalas, draudžiama turėti radijo aparatą ar skaityti “samizdat” bei kitus partijos neapčiuotus leidinius. Net kryželį nešioti ant švarko atlapo draudžiama klierikams, kad “nepapiktintų atsitiktinai sutikto sovietinio jaunuolio...”

“Farizėjams nepatiks”

Tautinės krypties dešiniųjų italų dienraštis “Secolo d'Ita-

lia” atvirai iškelia komunizmo pavojų žmonijai ir gina pavergtas tautas bei disidentus. Sausio 4 d. laidoje, pirmajame puslapyje, įdėtame straipsnyje “Farizėjams nepatiks” išsamiai nagrinėja Nijolės Sadūnaitės likimą ir lietuvių bei jų draugų pastangas ją išvaduoti. Pasiremdamas “Elta-Press” pateikiama medžiaga, dienraštis pažymi, kad Nijolės Sadūnaitės procesas visame pasaulyje susilaukė didelio atgarsio. Jos išlaisvinimu esą susirūpinęs ir Jungtinių Amerikos Valstybių prezidentas J. Carteris, kurį pasiekė lietuvių ir įvairių moterų organizacijų prašymai su daugiau kaip 20.000 parašų. Esą reikia tikėtis, kad visos tos pastangos nebus veltui, kad bus grąžinta laisvė Sibiro tremtinei.

Komunistai prieš Kremlį

Įvairūs Italijos laikraščiai, kaip “Gazzeta del Popolo”, Cuneo bei kitų provincijų spauda, ir toliau plačiai tebemini lietuvių demonstraciją Vilniuje. “Gazzeta del Popolo” pažymi, kad protesto demonstracijos buvo žiauriai numalšintos ir užgniauztos, bet jos aiškiausiai parodė, kaip lietuvių tauta ilgisi laisvės ir nekenčia pavergėjų. Šis protestas buvęs ne vien tik tautinis, bet ir religinio pobūdžio. Jis esąs gyvas visuose tautos sluogsnuose, nežiūrint į sovietų pastangas rusinti užimtus kraštus.

Tokią sovietų laikyseną smerkia net maištaujančių Italijos komunistų organas “Linea Proletaria” — Proletarinė Linija, leidžiamas Milane. Šis laikraštis prieš Kalėdas išsamiai aprašė antisovietines demonstracijas Vilniuje. Straipsnis pavadintas: “Lietuvių tauta sukyla prieš naujųjų carų viešpatavimą”. Maištaujantys komunistai ten rašo: “Kremliaus socialfašistinė kritika iki įkyrumo giriasi, kad ji ištikimai taiko Lenino principus tautinės politikos srityje. Faktai tikrumoje rodo, kad naujieji Kremliaus carai žiauriausiai persekioja ir brutališkiausiai išnaudoja visas nerusiškas tautas. Joms atimamos visos politinės teisės bei panaikinama jų ekonominė, kultūrinė, lingvistinė bei tautinė autonomija. Bet Brežnevo tautų pavergimo ir rusifikacijos banga, kaip rodo paskutiniai įvykiai Lietuvoje, sutinka vis didėjantį pasipriešinimą laisvės išsiilgusiose tautose”. Visų tad demokratų ir antifašistų pareiga esanti solidariai padėti tai tautinei lietuvių kovai prieš Kremliaus vadų šovinizmą — baigia straipsnį maiš-

A Direção da SEPES adverte sobre o perigo dos profissionais do anticomunismo em reunião com autoridades e líderes paraguaios.

“Há quem faça do anticomunismo uma atividade rendosa; estes vêm sempre aos sinceros anticomunistas como rivais, e para vencer isto, que para eles é uma amarga competição, não duvidam em mentir como os comunistas, em injuriar como eles, em difamar como eles”.

taujančių italų komunistų laikraštis “Linea Proletaria”.

Vyskupai ir poetai

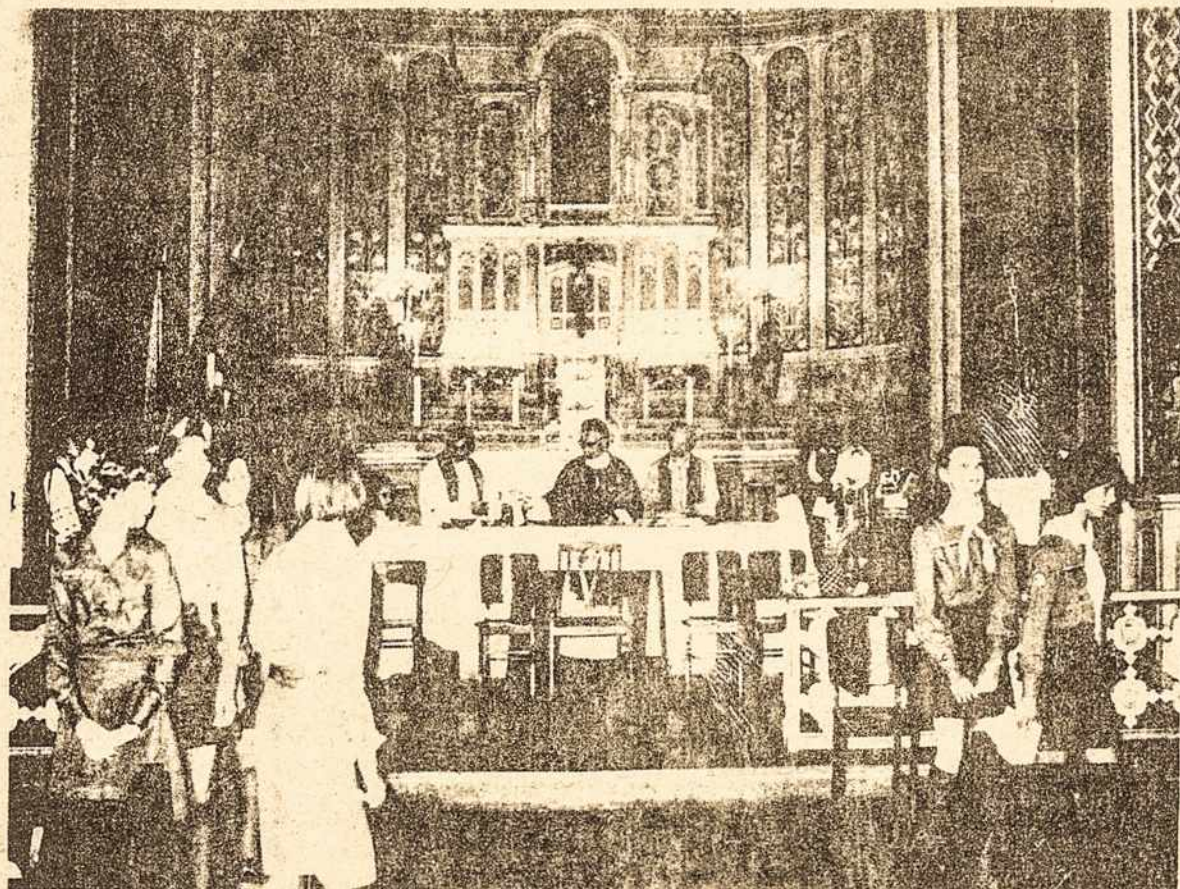
Laikraščio “Segno” — Ženklas korespondentas Sante Cavaleri išsamiai informuoja savo skaitytojus apie sunkią K. Bendrijos padėtį Lietuvoje. Remdamasis Sacharovo tribunole pateiktomis duomenimis, autorius pateikia plačią vyskupo Julijono Steponavičiaus ir vyskupo Vincento Sladkevičiaus tremties apžvalgą ir daugelį kitų religinio persekiojimo faktų. Šis straipsnis ištiesai buvo atspausdintas ir “Corriere Cesenate”, “Il Piccolo”, “Corriere Adriatico” ir kituose provincijos laikraščiuose.

Trieste išeinantis “Il Piccolo” dienraštis sausio 19 d. laidoje ilgu straipsniu pamini Adomo Mickevičiaus kūrybą. Proga tam davė jo “Krymo sonetų” vertimo pasirodymas šiomis dienomis Italijoje. Sonetus išvertė garsiojo italų filosofo ir rašytojo Benedetto Croce dukterė Elena Croce. Objektyviai čia nurodoma lietuviška Mickevičiaus kilmė ir jo gili meilė Lietuvai.

Straipsnyje, parašytame Edvardo Guglielmi, apžvelgiami ir kiti Mickevičiaus veikalai, ypač “Ponas Tadas”, kurio vertimas jau prieš 20 metų pasirodė itališkai, “Konradas Valenrodas” ir kiti veikalai, kurie taip artimai liečia Lietuvą.

Urbino mieste sausio 21 d. įvyko iškilmingas “Lietuvių kankinių poezijos” — “Canti del martirio lituano” sutiktuvės. Minėtą lietuvių kankinių poeziją vertė prel. V. Mincevičius, o išleido Urbino vyskupijos “Tylos Bendrijai Remti Komitetas”. Turiningą kalbą ta proga pasakė prof. Rossi, pažymėdamas, kad lietuvių poezija yra ryškiausias šių laikų dokumentas, liudijantis lietuvių tautos dvasinį pasipriešinimą terorui, priespaudai, persekiojimams, žmogaus pavergimui. Iškilmes plačiai aprašė “Corriere Adriatico” laikraštis.

TÉVIŠKĖS ŽIBURIAI

Mišios V. Zelinoje Vasario 16-tosios proga

TIESA IR GYVENIMAS

ŠEIMA — MAŽOJI TĖVYNĖ

Merkio upės pakrantėje, tarp dviejų Varėnų, ten kur susikerta dvi itin svarbios Lietuvos geležinkelio linijos, Gardinas-Vilnius ir Alytus-Marijampolė-Kaunas, 1904 m. antrąją Kalėdų dieną gimė PETRAS ŽARKAUSKAS. Rusų laikotarpis, pasaulinis karas, kovos su lenkais, nesusilpnino, bet užgrūdino Petriuką lietuviybėje. Vos keli metai Lietuvai atgavus nepriklausomybę, stojo į kariuomenę ir tapo vyresnioju puskarininku geležinkelio batalione. Orus, ryžtingas, linksmo būdo, daug žadėjo savo Tėvynei. 1926 m. vedė devyniolikametę ADELĘ MALDELYTĘ, kuri, baigusi progimnaziją, buvo savo tėvo, rusiškai formuoto girininko, lietuviškoji sekretorė. Deja, pokario sąlygos ir dar Varėnos, taip vadinamos lietuviškos Saharos, nederlingi smiltynai, privertė Petrą ieškoti geresnių galimybių tolimoj Brazilijoje. 1929 m. emigravo vieni vienas, palikęs žmoną, su kuria vos po 8 metų pavyko susijungti. Brazilijoje stojo į statybos sritį ir joje ištvėrė iki pensijos. 1939 m. susilaukė dukros STASĖS ir 1944 m. JANINOS, kurią visi vadina Geny. Tėvai, tie Mindaugo sostinės dzūkai, jeigu teisybė jog Mindaugo sostinė buvusi Varėna, namuose visuomet kalbėjo lietuviškai. Bendravo su aukšto lygio emigrantais,

Vasario šešioliktoji

Tai mūsų ryžto, vilties ir laisvės kovos didžioji šventė. Šiais metais švenčiame Lietuvos nepriklausomybės atstatymo 60-tąją sukaktį, todėl bent mintimis valandėlei nusikelkime į tėvynę Lietuvą.

Ziūrėk, sėse, Rambynas, Šatrija, senasis mūsų Vilnius ir Gedimino pilis, Vytauto buveinė Trakai ir senasis Nemunėlis, tėviškės laukai. Taip, broliau, nučiūdę, nutrupėję tebestovi dar vis.

Taip pat pažvelk į visos tautos kančią. Sibiro taigose, Vorkutos stovyklose, kalėjimų kameroose kentėjo, mirė, kenčia ir miršta mūsų sesės ir broliai, kovodami už tautos, tėvynės ir religijos laisvę. Visa Lietuvos žemelė nuklota kapais. Ten guli ir tavo jaunystės, mokslo ir gyvenimo draugai. Tai mūsų brolių partizanų kapai, kurie savo gyvybę atidavė už tėvynės laisvę. Jie mirė už tave ir už mane, už Lietuvos ateitį, kad tu ir aš gyventumėm ir tęstumėm jų šventą laisvės kovą.

Tu pasirinkai lengvesnę dalį, išėjai svetur — mes pasilikome išlaikyti ir išsaugoti savo tėvynę Lietuvą.

Sakyk, broliau, ar tu svetur gyvendamas, ruošdamas puotas, keldamas taures, ar dar prisimeni tėviškės kampelį, kuriame žengei pirmuosius gyvenimo žingsnius? Ar tu aukoji ir dirbi gimtajam savo kraštui, ar padėdi mums tėvynėje sunkioje kovoje už jos laisvę?

Broliai ir sesės lietuviai, karo audros sukūriuose, žiauriam priešui puolant mūsų šalį, mes palikome seseris, brolius, tėvus, vaikus, savo tėvynę. Tačiau mes nebūsime pasmerkti, jei išėjimoje atliksime savo misiją. Mūsų pareiga — visomis jėgomis kovoti už Lietuvos laisvę ir savo tautos likimą ne žodžiais, bet darbais. Mes, gyvendami Š. Amerikos kontinente, finansiskai esame pilnai pajėgūs sutelkti reikalingas lėšas Tautos Fondui, t.y. Lietuvos laisvės kovai.

To iš mūsų tyliai prašo pavergtieji broliai tėvynėje, to reikalauja iš mūsų kaip tautos sūnų mūsų misija išėjimoje, to laukia ir mūsų ateinančių kartų būsiami Lietuvos patriotai, kad galėtų vesti Lietuvos laisvės kovą tol, kol mūsų tėvynė Lietuva bus laisva ir nepriklausoma.

Dievas leido tautas ir įdiegė joms laisvės troškimą. Pavergtoje tėvynėje tautos sūnūs ir dukros veda žūtbūtinę kovą už tautos, tėvynės ir religijos laisvę. Esame tautos dalis, todėl mūsų teisė, privilegija ir parei-

ga yra ta pati. Ir mes esame atsakingi už lietuvių tautos ir Lietuvos likimą.

Šiais sukaktuviniiais Lietuvos nepriklausomybės atstatymo metais pažadėkime: Tėvyne, mes dirbsime ir aukosime Tavo laisvei, Tau vėl ateis laisvės rytas, dalis Tavo tautos sūnų iš tundrų stepių ir saulės nudegintų kalnų sugriš, — sugriš į Tavo klonus.

Antanas Firavičius,

Tautos Fondo Toronto apylinkės atstovybės pirmininkas

LOS ANGELES BURMISTRAS FERRARO sausio 23-čiąją, kai CBS tinklas rodė filmą "The Defection of Simas Kudirka", paskelbė jo vardo diena šiame mieste. Nutarimą padariusiame savivaldybės posėdyje dalyvavo ir pats S. Kudirka, taręs trumpą žodį. Su juo posėdin buvo atvykęs naujasis Lietuvos garbės konsulas V. Čekauskas. S. Kudirka, viešėdamas Los Angeles sausio 17-24 d.d., susitiko su spaudos atstovais, organizacijų vadais, švietimo pareigūnais, studentais. Lietuviškoji visuomenė jam surengė pagerbimą Santa Monicos "Fox and Hounds" restorane Antano Adomėno iniciatyva. Invokaciją sukalbėjo Šv. Kazimiero parapijos klebonas prel. J. Kučingis, visuomenės vardu sveikino Lietuvos garbės konsulas V. Čekauskas. S. Kudirka tarė padėkos žodį ir atsakinėjo į klausimus.

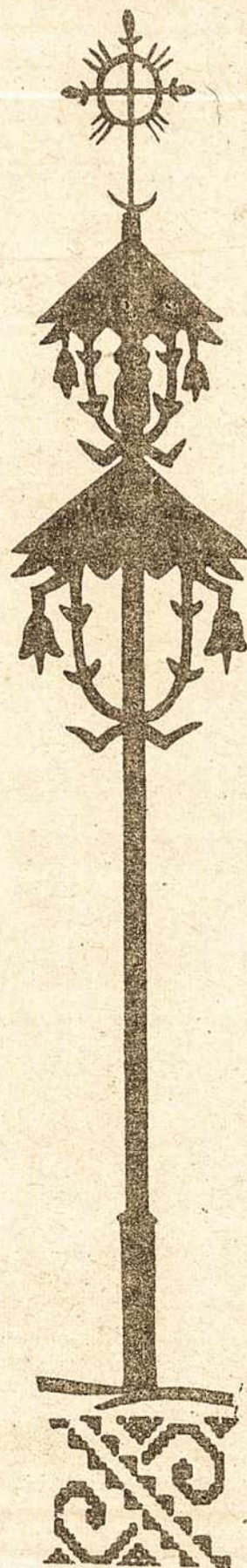
kaip antai su konsulo Polišaičio šeima ir, nežiūrint kad nuo 1951 metų apsigyveno Lapoje, Rua Tordesilhas, kame lietuvių visai nėra, bet jų lietuviybė niekuomet nesusvyravo. Pati Geny, jau 12 metų dirbanti S. Paulo Gubernatoriaus rūmuose, puikiai kalba lietuviškai, kaip net viešam posėdy teko nugirsti. Kai keičiasi gubernatorius, paprastai pasikeičia ir visi patarnautojai. Jinai praleido jau keturis gubernatorius, reiškia turi ypatingų gabumų, sakytume pačiam S. Paulo brazilybės centre. Visa tai betgi jai nekliudo būti tauria lietuvaite ir, reikalui esant, tokia pasireikšti. Vyresnioji duktė Stasė, ištekėjusi už Juozo Valučio, irgi lietuvių kalbos neužmiršta,

Šeimos mokykla-visų svarbiausia, bet jos dar nepakanka, užtat abi Žarkauskaitės mokėsi Dr. J. Basanavičiaus mokykloje, kurią šeima rėmė ir mylėjo nuo pat jos įsikūrimo. Mergaičių mokytojai buvo Stasys Kubiliūnas, Simas Bakšys, Feliksas Girdauskas ir kt.

Nuo 30 metų su viršum p. Petras yra tos mokyklos Globėjų Būrelio pirmininkas, užtat jam dabar labai skaudu matyti ūmai ir be jokios atodairos nuo tų pareigų atstatytam.

Dr. Basanavičiaus Mokyklos Globėjų Būrelis pasižymi savo lietuvišku nuoširdumu, svetingu vaišingumu, visuomet lietuviams duodama pirmenybė ir bet kokios krypties lietuvis ten jaučiasi kaip savo namuose. Pirmininkas yra to nuoširdumo centras: mėgsta kompaniją, anekdotą, dainą, su visais apsieina pagarbiai ir kultūringai, o jo pati išvaizda ir laikysena savaime imponuoja ir priduoda autoriteto. Kiekvienas jaučiasi patenkintas jo vadovavimu, tik jis pats karts nuo karto nusiskundžia, kad jau pavargęs ir nepersveikas. Pirmutinis norėtų pasitraukti iš nelengvų pareigų, bet pasitraukti tiktai geruoju ir garbingai, kaip pritinka žmogui, kuris visuomet tą liniją stengėsi išlaikyti.

Kun. Stasys Šileika

VIŠI PIETŲ, AMERIKOS LIETUVIŲ KONGRESAS * CONGRESO LITUANO DE LATINOAMERICA

ISPŪDŽIAI IŠ VIPIETŲ AMERIKOS LIET. KONGRESO

KREIPKITE DĖMESĮ Į LIETUVIŠKĄ ŽODĮ

PLB valdybos pirmininkas Urugvajaus lietuviams
(Montevideo ŽINIŲ)

MIELI URUGVAJAUS LIETUVIAI IR SVEČIAI, Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Valdybos Pirmininko pareigas vykdydamas, jau antrą kartą atvykstu pas Jus trumpai pasisvečiuoti, susipažinti su Jūsų vargais bei rūpesčiais ir kartu pasidalinti mintimis bendrais lietuviško darbo ir Lietuvos reikalais.

Ir šį sykį atvykau iš tolimos Čikagos, iš sniego kalnų į Jus priglaudusį saulėtą Montevideo. Pasaulio Lietuvių Bendruomenės uždavinius vykdydamas, stebėjau Jūsų lietuvišką gyvenimą, lietuvišką darbą ir esu juo labai patenkintas ir nustebintas bei sužavėtas. Radau aš pas Jus lietuvišką nuoširdumą, norą dirbti, meilę savo tautai ir ypač pastangas ugdyti lietuvišką jaunimą. Paminint čia tik Urugvajaus lietuvius, stebino mane Jūsų gražusis Ažuolynas, šaunūs šokėjai, mažieji Rintukai. Kultūros Draugijos veikla, energinga parapijos vadovybė ir visa lietuviška Jūsų kolonija.

Jūsų darbo vaisiais gėrėdamasis, tad ir nuoširdžiai prašau, to lietuviško darbo neapleisti, bet nuolat jį gerinti, tobulinti, neužmiršti savo tėvynės, jos meilę skiepyti savo vaikams — jaunimui, kad jis augtų ir stiprėtų savo tautiška lietuviška dvasia. Ypač kreipkite dėmesį į lietuvišką žodį, nes tai yra pats pagrindas mūsų išlikimo ir lietuviškos kūrybos.

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės vardu aš sveikinu Jus visus, dėkoju už didelį darbą suruošiant ir priimant šį VI-ji Pietų Amerikos Lietuvių kongresą ir linkiu Jums sėkmės lietuviškame darbe.

Inž. Bronius Nainys
PLB Valdybos Pirmininkas

PALKO ISPŪDŽIAI

(Iš Montevideo ŽINIŲ, vasario 5 ir 12 dd.)

VI-sis PALK jau paisbaigė — lieka istorinis įvykis mūsų P. Amerikos lietuvių kolonijų gyvenime.

Šis VI-sis PALK, antrasis Urugvajuje, neskaitant čia įvykusio prieš daugelį metų lietuvių komunistų, buvo tikrai didelis įvykis mūsų mažai Urugvajaus kolonijai. Tiek daug įvairių įspūdžių, kad juos sunku greitomis sugrupuoti.

Šiandien norime tik trumpai prisiminti vainiko padėjimą Nepriklausomybės aikštėje, kur buvo susirinkęs koks šimtas (gal skaičius truputį padidintas propagandos naudai) jaunimo tautiniais rūbais, plevesuojant Urugvajaus, Lietuvos, Argentinos ir Brazilijos vėliavoms, o jų buvo tikrai daug, prie garbės sargybos trimituojant trimitininkui, PLB Vald. Pirmininkas Inž. Bronius Nainys ir Urugv. Liet. Bendruomenės (Kultūros Draugijos) pirm. Vytautas Josponis padėjo lietuviškos trispalvės spalvų vainiką. Tas iškilmes, kaip sako tą matę, stebėjo pats Urugvajaus prezidentas iš prezidentūros namo balkono — tas namas yra toje aikštėje. Tos iškilmės buvo parodytos televizijoje ir aprašytos Urugvajaus spaudoje.

Tikimės, kad svečiai — kitų kraštų lietuviai — supras mūsų mažos ir finansiniu atžvilgiu silpnos kolonijos ribotumą ir atleis visus nesklandumus ir trūkumus. Urugvajaus lietuviai stengėsi, kiek tik galėjo.

VI-jo PALK įspūdžiais gyvena visa mūsų kolonija. "ŽINIŲ" žadėjo pasidalinti su visais Kongreso įspūdžiais. Norime, kad visi, net ir tie, kurie neturėjo tos laimės Kongrese dalyvauti, susipažintų su

DĖMESIO JAUNIMUI!

Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjunga skelbia pasaulinio masto rašybos konkursą. (Pilnas tekstas ML nr. 5, 1978.II.9).

Konkurse gali dalyvauti visų kraštų lietuvių jaunimas nuo 16 iki 35 metų amžiaus.

Galima rašyti

a) iš **beletristikos**: trumpa apysaka, anekdotas, novelė, ar betkokia rūšis grožinės literatūros;

b) iš **poezijos**: eilėraštis ar eilėraščių rinkinys;

c) iš **žurnalistikos**: reportažas, aprašymas tikro įvykio, svarstymas aktualaus klausimo.

Nenustatyta nei tema nei rašinio ilgis. Svarbu tik rašyti, ir rašyti lietuviškai.

Tad kur tas Brazilijos lietuviškas jaunimas?

Imk ir parodyk, kad ir Brazilijos lietuvių jaunimas turi minčių ir kūrybingų jėgų! Rašyk!

Terminė data: 1978 m. gruodžio (dezembro) 1 dieną rašinys jau turi būti pasiųstas PLJS valdybai.

Brazilijos aviacijos ministeris gen. Araripe Macedo sveikina rašinių konkurso laimėtoją — 1977 m. "sparnų karalaitę" Daisę Gansauskaitę, lietuvaitę, gimusią Brazilijoje. Viduryje — profesorai Angelica Ratto Bergami ir Clovis de Lucca

juo ir kitą kartą nepraleistų tokios progos taip lengvai.

Sekmadienį lietuvių bažnyčios bokšte plevesavo vėliavos — jų tarpe ir mūsų trispalvė — šventiškai sveikindamos tikinčiuosius, kurių prisipildė pilna bažnyčia. Šv. Mišias koncelebravo 5 kunigai, vadovaujant liet. jėz. prov. Leonui Zarembai. Gražų pamokslą pasakė T. Aug. Steigvila, marijonas, argentinietis; ragino mus visus būti pasaulio druska ir šviesa, viską atnaujinant Kristuje, ypač mūsų liet. kolonijas, kad mūsų tarpe būtų daugiau vienybės, tolerancijos ir tikros krikščioniškos broliškos meilės. Per Šv. Mišias giedojo visi dalyviai, vargonais griežiant Vyt. Doreliui. Aukas nešė S. Paulo skautai, prie vėliavų asistavo "Rintukai" ir skautai. Pamaldos užbaigtos Lietuvos himnu.

Urugv. Liet. Kult. Draug. rūmuose buvo atsisveikinimo pietūs. Reikia stebėtis rengėjų pasišventimu — nemiegoję visą naktį, išvargę kūnu, bet stiprūs ryžtu, stengėsi, kad visi svečiai, kurių buvo apie 300, būtų sotūs. Dirbo visi sutartinai tą patį darbą: aukštąjį mokslą baigę, studentai, moksleiviai ir namų šeimininkės, šeimininkai, žinodami, kad joks darbas nepažemina žmogaus, bet jį kilnina, ypač darbas taraujant savo broliui, sesei lietuviui.

Buvo atžymėti visi Kongreso atstovų vadovai. Premiją gavo ir vyresnieji "Rintukai". Marija ir Česlovas Jakiūnai (S. Paulo), susižavėję jų šokiais ir rūbais, padovanojo jiems 1.000 cruzeirų.

Douglas Saldys

KLAIPĖDA

Paskaita "Švyturio" stovykloje

É um porto marítimo lituano fundado em 1252 por Mindaugas, perto do Mar Báltico, no lugar onde ele se encontra com a Baía de "Kuršių Marios". A cidade tem ao redor de 130.000 habitantes (1967) e é responsável por 90 % da exportação do país. Pela cidade corre o rio Danė, também chamado Akmena, na sua parte alta.

Havia um forte com o mesmo nome a 700 anos atrás onde hoje é Klaipėda. O forte de Klaipėda foi um de uma série dos que haviam sido construídos para defender a costa dos piratas. A Ordem Teutônica atacava e disputava constantemente com a Lituânia o porto de Klaipėda. Quando sob o domínio da Ordem Teutônica Klaipėda foi chamada Memelburg.

No século XVII e começo do XVIII os suecos e durante a Guerra dos 7 anos (1756-1763) russos saqueavam a cidade e depois a incendiavam para que fosse devastada pela peste.

Mas Klaipėda sobreviveu devido à sua ótima localização e antes da I Grande GUERRA Mundial já era um porto muito conhecido sob o controle lituano.

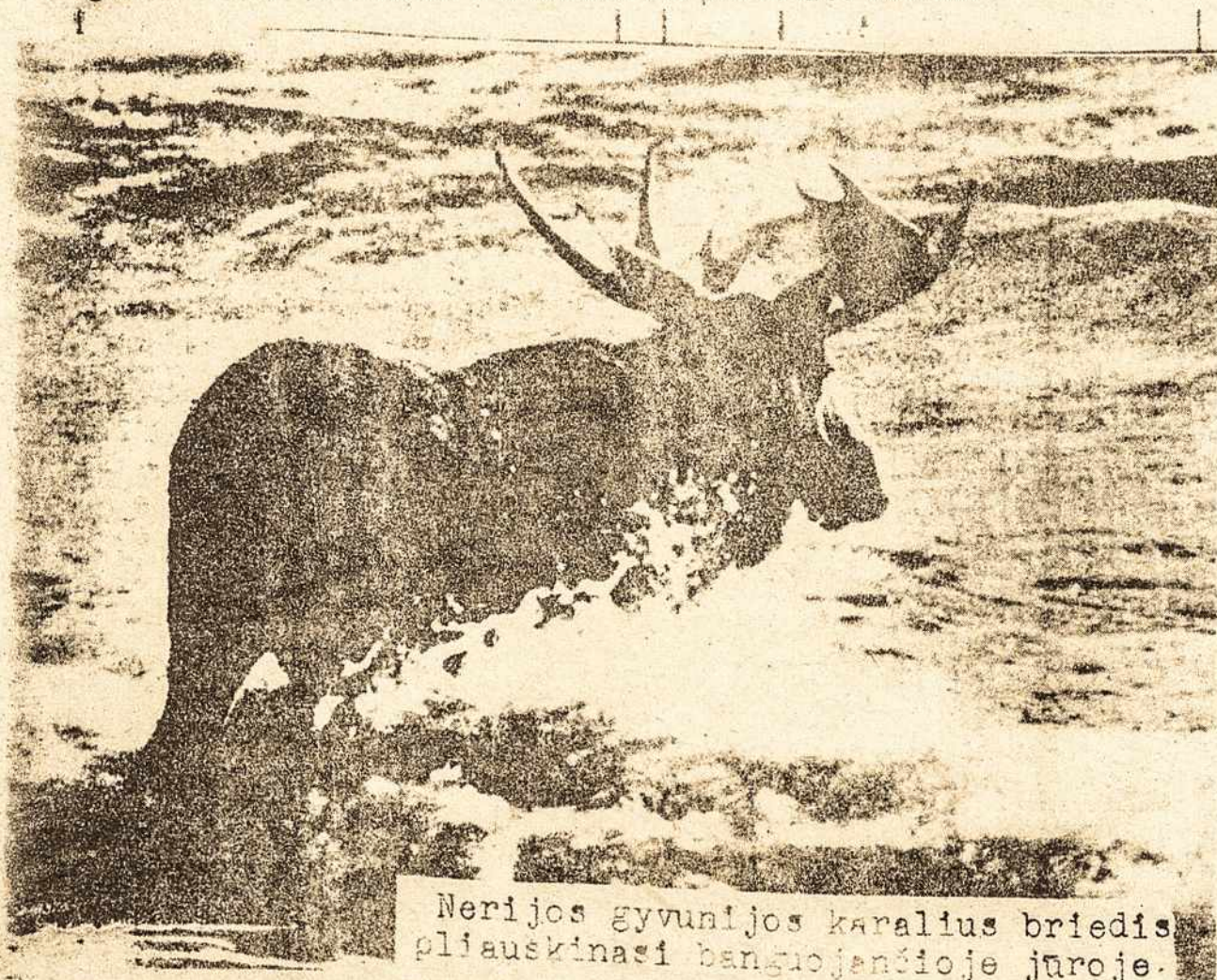
No Tratado de Versailles o território de Klaipėda, embora fosse lituano quanto à sua natureza, habitantes e características, foi passado à Alemanha. Mas em 1923 voltava a ficar sob a soberania da Lituânia. Em 15 de janeiro de 1923 ocorre o "Klaipėdos Sukilimas" (Revolta de Klaipėda).

A Lituânia gastou muito dinheiro para reformar o porto então. Hoje Klaipėda enfeita o Mar Báltico e a baía de "Kuršių Marios", ao norte há uma bonita floresta de pinheiros.

No verão, nos fins de semana partem de Klaipėda navios para os balneários mais bonitos do litoral Lituano como Nida e Juodkrantė e para lugares além da baía de Kuršių Marios.

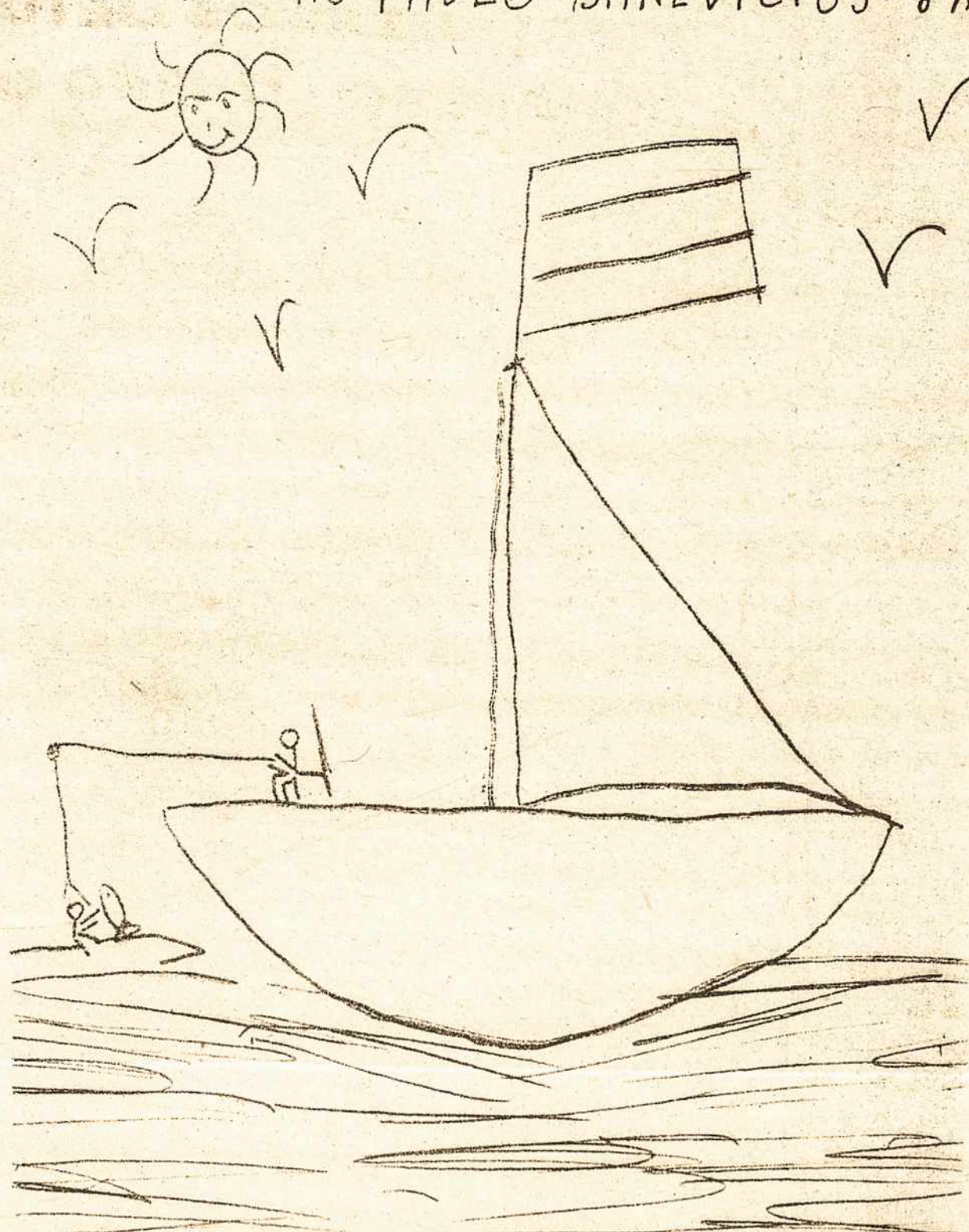
O porto marítimo é de grande importância para todo o país. É um caminho livre para todos os países do mundo, conquanto os caminhos marinhos são livres para todas as terras e todas as nações. Por isso todo o país tenta se aproximar o máximo possível do mar.

No tempo da independência, Klaipėda cresceu e se enfeitou. Foram construídos muitos prédios para escolas, hospitais, indústrias e para pessoas particulares. No porto foram instalados grandes armazéns para mercadorias. O próprio porto e o caminho que conduzia a ele foram nivelados e protegidos das ondas e da areia jogada por ela por compridas amuradas. Na ponta de uma das amuradas há um grande farol que indica o caminho no porto dos navios.

Nerijos gyvūnijos karalius briedis pliauskinas banguojančioje jūroje.

VILKIUKAS-PAULO BANEVICIUS-8m

Klaipėda é uma cidade do oeste da Lituânia sendo um razoável centro de estudos e indústria. Aí funciona bom número de escolas e várias indústrias pesadas como: estaleiros, indústria de pesca, de celulose, de cigarros, alimentícias e outras fábricas.

Em Klaipėda concentra-se a pesca marinha da Lituânia. A Lituânia tem uma boa frota de navios pesqueiros. Os pescadores em grupos, acompanhados de um barco maior (navio-mãe ou navio-usina) se aventuravam a pescar não só no Mar Báltico e na Baía de Kuršių Marios, mas também no Mar do Norte e no Oceano Atlântico.

Na época da independência a Lituânia tinha uma boa frota mercantil que do porto de Klaipėda cruzou as águas do mundo inteiro. A cada dia aumentava a frota mercantil. Muitos jovens frequentavam escolas preparatórias de marinheiros. Eram organizados os dias do Mar e nestes dias iam à Klaipėda mais de 1.000 jovens que gostavam do mar.

Perto de Klaipėda começam as "dunas de Neringa", estreita faixa de terra entre o Báltico e a baía de Kuršių Marios, com aldeias de pescadores, que no verão se transformam em estações de veraneio para milhares de turistas de todo o país e do estrangeiro. Exs. de balneários: Smiltinė, Juodkrantė, Pervalka, Preila, Nida e Palanga.

Em Klaipėda, bem como em Palanga, sua cidade vizinha, é abundante o âmbar, com o qual se fabricava vários enfeites e jóias.

A Lituânia tem um litoral de 99 km. no Mar Báltico. No litoral há várias bonitas cidades de veraneio, portos marítimos e porto de pescadores chamado Šventoji (Santíssima).

O mar é muito importante para o país, porque:

1. serve para enfeitá-lo;
2. é um caminho para o resto do mundo;
3. perto dele formam-se bonitos lugares de veraneio;
4. perto dele constroem-se portos;
5. fornece aos habitantes alimentos;
6. Oferece boas condições para a prática de esportes marítimos;
7. suaviza o clima;
8. o mar desenvolve a coragem, iniciativa e resistência nos habitantes praianos.

Percebe-se que os países mais esclarecidos e mais cultos, com pequenas exceções, iniciaram seu desenvolvimento no litoral. A história nos mostra que o estudo e a cultura surgiu primeiro nos países à beira-mar.

O povo lituano sempre soube portanto valorizar o seu mar.

Karštieji Brazilijos klausimai

Kardinolas Vincente Scherer atsako į žurnalistų klausimus

RIMAS AMALVIŠKIS

Didžiai gerbiamas visos katalikiškosios visuomenės Porto Alegre arkivyskupas kardinolas Dom Vincente Scherer pateikė spaudai keletą minčių kraštą jaudinančiais klausimais.

Žurnalistų klausiamas, ar tiesa, kad jis esąs didžiausias konservatorius Brazilijoje, atsakė:

— Esu konservatorius doktrinos atžvilgiu, kuri ateina iš Kristaus, bet esu naujovių šalininkas metodų ir pastoracinės akcijos srityje, kuri pagal laiką ir situaciją turi būti keičiama...

Dėl K. Bendrijos santykių su vyriausybe jis trumpai atsakė:

— Yra vienas kitas aštresnis bruožas, kurio galima būtų išvengti, nedarant tokio didelio aliarmo tiek vietoje, tiek ir užsienyje. Tai sudaro labai negatyvų išpūdį.

Klausiamas, kaip žiūri į skirtingumus pačioje Katalikų Bendrijoje, kaip atrodo vysk. Lefebvre lankymasis Brazilijoje, ar Bendrijoje galima vidaus demokratija, atsakė:

— Katalikų Bendrijos doktrina, Kristaus paskelbta, yra vieninga. Bendrijos nariai yra vieningi iš pagarbos, meilės, draugiškumo ir pasigailėjimo. Atsitinka ir yra skirtumų ir neaiškumų, kurie laisvai diskutuojami. Lefebvre klausimas yra skaudus, nes liečia Bendrijos autoriteto pagrindus, bet tai banga, kuri nuplaukia. Bendrijos autoritetas nepriklauso nuo liaudies balsavimo, todėl ir negalima kalbėti apie taip supratą demokratiją.

— Kaip žiūrite į krašto žemę? Kokia jūsų nuomonė dėl mažžemių ir agrarinės reformos Brazilijoje, kuri šiandien tiek aktuali?

— Krikščioniškoji socialinė doktrina didžiausias latifundijas laiko priešingais teisingumui, jos negali būti virš liaudies, kuriai žemė yra vienintelis pragyvenimo šaltinis...

— Kokie skirtumai šiandien yra aštriausi tarp K. Bendrijos ir vyriausybės?

— Kąp jau minėjau, skirtumai reiškiasi tik kaikuriuose mažai svarbiose šakose, kuriuos galima būtų išlyginti, nelaužant vienos ar kitos pusės autoriteto ir vengiant negatyvaus nuskambėjimo krašte ir užsienyje. Tai būtų tikrai labai nuostolinga Brazilijos prestižui...

— Jūsų Eminencija sakote, kad Bendrija iš esmės yra konservatyvi institucija, todėl norėtume žinoti jos požiūrį į šių dienų jaunomone.

kardinolas VINCENTE SCHERER

— K. Bendrija yra ir visada bus iš esmės konservatyvi Kristaus paliktos doktrinos atžvilgiu, ir kas to nepripažįsta, atsistoja už Bendrijos ribų. Metodai ir pastoracinė akcija respektuoja konkrečią situaciją ir todėl visada gali būti keičiami...

— Jūs esate žinomas kaip vienas iš konservatyviausių kardinolų. Kiek tai yra teisinga? Ir kokie, tiksliai tariant, Jūsų santykiai su CNBB (Brazilijos vyskupų organizacija)?

— Taip, esu konservatorius ir atnaujintojas tikrąja žodžio prasme. Esu griežtas ir nenuolaidus tikėjimo gynėjas: tai konservacija be jokių kompromisų. Metodai ir formos konkrečiame veikime priklauso nuo to, kas turi išlikti nepaliečiama ir kas turi būti keičiama dėl pasikeitusių sąlygų. Iki šiol niekas nenustatė tikslaus kriterijaus, kas yra konservatorius ir kas progresistas. Vieniems konservatorius reiškia atsilikimą, kitiems progresistas — paviršutiniškos išsišokėlių ir griovėjų. Šitokia klasifikacija labai nerimta, todėl ir įvyksta klaidų bei nesupratimų...

— Kaikurie vyskupai skelbia, kad tikrai vyksta marksistinės ideologijos infiltracija Brazilijos vyskupų ir kunigų tarpe?

— Nežinau nė vieno kunigo, nei vyskupo Brazilijoje, kuriam galima būtų primesti tokį aštrų kaltinimą. Žinau, P. Amerikoje ir Europoje egzistuoja "socialistų - krikščionių sąjūdžiai", kurie priima pagrindinę marksizmo filosofijos doktriną. Nelaimė, šitiems sąjūdžiams priklauso ir dvasiškijos atstovai, nežiūrint augštosios hierarchijos cenzūros ir perspėjimų... Tai abiem pusėm nėra maloni padėtis.

— Gal teiktumėtės išreikšti

savo nuomonę dėl šiandien visoje Brazilijoje plačiausiai komentuojamų ir net komunistais vadinamų dviejų vyskupų — dom Pedro Casaldaliga ir dom Tomaz Balduino?

— Deja, ne man priklauso juos teisti...

— Ar tikite, kad misijonierių darbas atliekamas katalikų kunigų Brazilijos gilumoje (turime galvoje du kunigus šiaurės amerikiečius, dirbusius Recifeje) laikytinas priešvalstybiniu darbu tarp vargšų ir skriaudžiamų?

— Nepažįstu nė vieno vyskupo Brazilijoje, kurio veiklą galėtume šitaip interpretuoti. Bet esu daug skaitęs spaudoje, kad yra tokių, kurie nesąmoningai panaudoja išsireiškimus, būdingus Rusijai ir jos satelitams. Aš esu tikras, kad nevisuomet tiesioginis aštrus puolimas yra geriausias būdas apginti nukriaustųjų teisėms.

— Kokia jūsų manymu, K. Bendrijos ateitis?

— Jos ateitis nedaug nutols nuo praeities. Teks patirti taborus ir kalvarijas, hosanas ir paniekinimą, gėrį ir pavojingas audras. Lygiai, kaip Kristus yra pasakęs: negali mokinys būti didesnis už mokytoją. Tikiu ir jau matau, kad pildosi Jono XXIII pramatytas ateinantis naujas tikėjimo pavasaris ir jis jau pražysta Vatikano santarybos dvasioje.

— Kaip žiūrite į dvasiškijos skyrimąsi nuo galingųjų ir dėjimąsi su vargšais? Ar tai ženklas, kad Bendrija grįžta į evangelinį grynumą, ar tik pereinanči žymė?

— Bendrija skiria savo pastangas visų klasių ir luomo žmonėms, o vargšus ji laiko ypatingoje malonėje. Ji niekada nesijungė su galingaisiais, bet taip pat niekada nesisavino

CURSO DO IDIOMA LITUANO POR CORRESPONDÊNCIA

Informações:

Caixa Postal 4421
01000 SÃO PAULO, SP.

teisės juos pasmerkti pragarui.

— Kokį vaidmenį šiandien Brazilijoje atlieka K. Bendrija žmonių teisių gynimo srityje?

— Bendrija visada gynė ir gina žmonių teises. Bet mūsų žodis mažai tereikš, jeigu teisių gynimas neis kartu su evangelizacija. Žmonių teises gina tribunolai, spauda, politinės partijos, sąjūdžiai..., bet Dievo teises, Jo įstatymus tik Bendrija gina. Aš netikiu, kad tas, kuris negerbia Dievo įstatymų, galėtų gerbti ir respektuoti žmonių teises.

— Ir paskutinis klausimas: kaip žiūrite į pastangas kuo greičiau sudemokratinti Braziliją?

— Restauracija pilnos demokratijos turės anksčiau ar vėliau įvykti. Tai nėra K. Bendrijos kompetencijoje. Klausimas grynai politinis. Ir katalikų tarpe tuo klausimu yra teisėtų skirtingumų. Tai klausimas, kuris liečia visus šio krašto piliečius. Aš tik viena turėčiau pastebėti, kad su pilna redemokratizacija, tikėkite, nepasibaigs vargai nei skurdas, nei tie visi sunkumai, kuriuos šiandien kraštas pergyvena. Nepasibaigs neteisybės, infliacija, vargai, politinės kovos ir kitos krizės...

Tėviškės Žiburiai

SKAITYTOJAI PASISAKO

DAUGIAU UŽ VISUS

Netikėtai pateko į mano namus (nežinau, iš kur mano dukra gavo) puikus, tautiniais paveikslais papuoštas, mažas leidinys. Tai galiu pasakyti, tikras "šauksmas į dangų". Jo autorius Jums, turiu tikėti, yra žinomas. Tai M.L. mačiau ir laikraštyje apie jį puikiai parašyta. Gaila tik, kad jo pavardės nėra Jūsų laikraščio štabe. Jis nebepasiro Jūsų laikraštyje. Gaila. Bet aš gaunu laikraščius ir iš interjero, tai teko matyti daug gražių atsiliepimų apie šį žmogų. Norėčiau, kad Jūs daugiau parašytumėte apie jo darbus, duodami jam dar didesnės drąsos mus ginti. Nes taip negynė niekas, nei konsulas. Parašykite apie tą žmogų daugiau; tegu didysis pasaulis mato, kad mes turime žmogų, kuris vienas padaro daugiau už visus paėmus kartu... O jei reikalinga jam padėti, praneškite — anonimu atsiųsiu ir aš, nes mano pavardė yra bereikšmė, jei neduodu to skatiko. Tik parašykite apie tą žmogų daugiau. Padėkime jį iškelti kol gyvas, paskui po smerčio jam tas nereikalinga. O geras žodis laikraštyje jam duoda jėgų ir drąsos sakyti tiesą prieš tuos raudonus komunistus, kurie išardė mūsų gryčias, išžudė mūsų gimines ir brolius.

Tautietis iš Utingos

PASAULIO LIETUVIŲ DIENOS

MŪSŲ ŽINIOS

PASAULIO LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS SEIMAS
V KANADOS IR JAV LIETUVIŲ DAINŲ ŠVENTĖ
PASAULIO LIETUVIŲ SPORTINĖS ŽAIDYNĖS

PASAULIO LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS SEIMAS

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Seimas yra vienas Pasaulio Lietuvių Dienų renginių ir prasideda š.m. birželio 30 d., penktadienį, Toronte, Kanadoje, Royal York viešbutyje (100 Front St. West).

Tai penktasis PLB seimas. Kiekvienam kraštui nustatytas sekantis atstovų skaičius: Argentina - 5, Australija - 6, Austrija - 1, Belgija - 1, Brazilija - 6, D. Britanija - 4, Danija - 1, Italija - 1, JAV - 45, Kanada - 16, Kolumbija - 2, N. Zelandija - 1, Prancūzija - 2, Švedija - 1, Šveicarija - 1, Urugvajus - 3, V. Vokietija - 5, Venecuela - 2. Tat visų kraštų atstovų skaičius - 103. Taip pat kaip pilnateisiai atstovai seime dalyvaus Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjungos nariai - 12, Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdybos nariai, LB kraštų valdybų, garbės teismo ir kontrolės komisijų pirmininkai ir Šiaurės Amerikos Lietuvių Fizinio Auklėjimo ir Sporto Sąjungos atstovas (ŠALFASS).

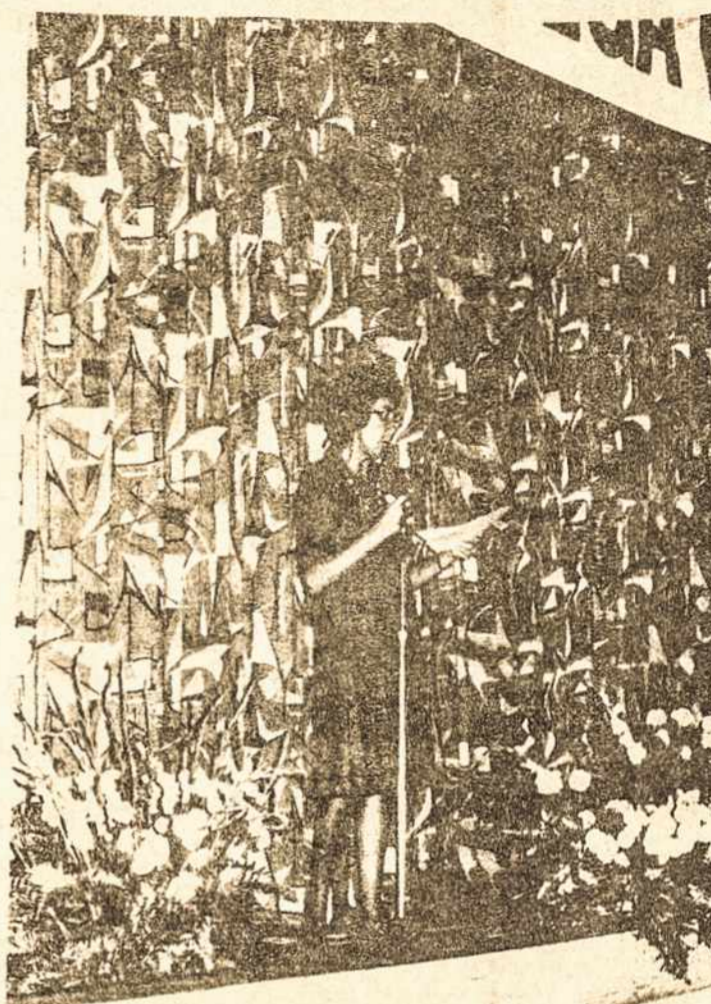
Dabartinė PLB valdyba, vad. inž. Br. Nainio, randasi JAV, Čikagoje. Seimui pramatyta plati darbų eiga ir seimas prasidėjęs birželio 30 gali testis iki liepos 4 d. imtinai. Tarp kitų seimo darbų numatytas ir PLB valdybos rinkimas.

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės seime Kanados LB atstovaus šie išrinkti atstovai: P. Kuras, J. Danys, dr. P. Lukoševičius, inž. E. Čuplinskas, Ir. Šernaitė-Meiklejohn, A. Rinkūnas, J. R. Simanavičius (KLB pirm. L. Giriūnas, dr. S. Čepas, M. Chainauskas, E. Kudabienė, Alg. Kličius, inž. G. Šernas, K. Deksnys, V. Bireta, L. Skriputė, V. Skrinskas.

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės seimo leidinio redaktorius Stasys Barzdukas, PLD vadovo - informacinio leidinio redaktorius Antanas Rinkūnas.

Toronte sudarytas PLB seimo ruošos komitetas, į kurį įeina buvę PLB ir KLB pirmininkai: dr. J. Sungaila (pirm.), A. Rinkūnas (inf. narys), dr. S. Čepas, inž. E. Čuplinskas ir K. Manglicas.

PLD Informacija

VAIZDAI IŠ VASARIO 16:

Apačioj: "Vaidila Valiūnas", LKB-nės choras;

viršuj: kalba J. Valavičienė, BLB-nės pakas įteikia premijas laimėjusiems pašybos konkursą (vaizde Maristela Žūtautaitė).

Ntr. P. Rukšio

MŪSŲ ŽINIOS

DĖMESIO!

CASA VERDE

ŠV. KAZIMIERO ŠVENTĖS PASIRUOŠIMUI, NS das Doros bažnyčios koplyčioje, bus pravesotos susikaupimo valandėlės kovo 2-4 dienomis (ketv. penkt. ir šeštadienį) 19 val. Prašome pranešti ir tiems, kurie negauna laikraščio.

BOM RETIRO

Šv. Kazimiero šventei pasiruošti susikaupimo valandėlė B O M R E T I R E bus kovo 3 dieną (penktadienį), 19 val. Onos Rudžiūtės namuose, rua Newton Prado, 434 (telef. 220.8319).

MOINHO VELHO

Tai pačiai progai susikaupimo valandėlė bus pas Povilą ir Magdalėną Buitvidus, rua Reno, 99 (tel. 63.6513), kovo 4 dieną, šeštadienį, 19 val.

VILA ANASTÁCIO

Pranešama, kad vasario 26 d., sekmadienį, lietuviškos Mišios, vietovės ir apylinkių tautiečiams, bus laikomos Dr. J. Basanavičiaus rūmuose, 16 val.

Šeštadienį 4 kovo, toj pačioj vietoj ir tą pačią valandą, bus daromas ypatingas pasiruošimas Šv. Kazimiero šventei. Kas tik gali, yra prašomas dalyvauti.

JAUNIMUI

susikaupimo valandėlė kovo (marčo) 4 dieną, šeštadienį, 15 val. V. ZELINOJ. Vieta bus pranešta vėliau.

SANTOS ir Apylinkių dėmesiai

Šv. KAZIMIERO ŠVENTĖ Santose ir Velykoms pasiruošimas įvyks kovo (marčo) 12 d., sekmadienį, 10 val. "Casa Pia S. Vicente" patalpose, Av. Epitácio Pessoa, 139 (Embaré, prie šv. Antano bazilikos).

Taip pat bus paminėti Lietuvos Nepriklausomybės 60-tieji metai.

GAVĖNIOS IŠIPAREIGIJIMAI

Pilnesniam Gavėnios laikotar-

pio įprasminimui įvairiuose "bairuose" organizuojami SUSIKAUPIMO VAKARAI ar POPIEČIAI. Ypač dėl ligos ar senatvės negalintieji nueiti bažnyčion galės turėti, pagal susitarimą, MIŠIAS ar KRYŽIAUS KELIŲ apeigas jų pačių namuose.

LANKOMOS ŠEIMOS

Pastoralinis ŠEIMŲ LANKYMAS per visus metus, o ypač prieš Kalėdas ir Velykas, turi savo svarbų tikslą — dvasinę ir tautinę naudą tiek šeimoms, kiek sielovados kunigams.

Šv. Kazimiero parapijos kunigai dėkoja ypač tiems tautiečiams, kurie patys nurodo, kada patogesnė diena ir valanda kunigo apsilankymui.

Šiuo Gavėnios metu, nors ir labai užimtas jau savo misija, pasiaukojančiai talkininkauja šeimų lankyme tėvas V. Pupinis, SJ. Jis su kun. P. Urbaičiu lanko Ipirangos, S. Caetano bei Santo André apylinkių lietuvius.

ANDRIUS PUPIENIS 90-METIS

Gavėnios labdarybės programoje, penktadienį, vasario 17 d., vyko kas tai neįprasto pas Andrių Pupienį, gyv. R. Oratorio, Mooca.

Dalyvaujant Stepui ir Salomei Narušiams bei Marijai Mazurkevičienei, kun. Petras Urbaitis atlaikė padėkos "Mišias šeimoje".

Buvo prisiminta žmona Emilija, jos mirties antrose metinėse.

Pačiam A. Pupieniui, daug nusipelnusiam "M.L." leidime ir išsiuntinėjime, buvo palinkėta "šimtas metų be šių metų" ..

Panašios pamaldos buvo ir pas 82-metę Apoloniją Vaičiūniene bei pas Vaclovą ir Oną Mečekus, iš namų nebeišeinančius

"PUSVALANDIS Į DIENĄ LIETUVIŲ KALBAI"

Tai nėra daug, ypač skautams ar šiaip tauriom lietuviškom šeimoms: ryžtis pusvalandį į dieną kalbėti TIK LIETUVIŠKAI.

Nekalbantieji turėtų klausytis ir išmokti iš kitų, bendru šeimos pietų ar vakarienės metu.

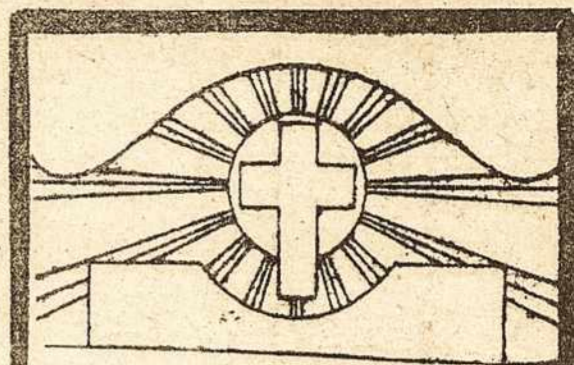
Štai gražus ir praktiškas "Švyturio" stovyklavietės PASIRYŽIMAS, paimtas padėkos Mišių metu.

SAVANORIS - KŪRĖJAS

ANTANAS LAZDAUSKAS, iš Šimkaičių valsčiaus, Raseinių apskrities, dabar gyvenantis Vila Libaneza (S. Paulo), yra pastovus ML skaitytojas ir tautinių tradicijų palaikytojas.

Jis yra gerbtinas ir dėl savo įrašymo (1919 m. sausio 10 d.) į besiorganizuojančios laisvos Lietuvos kariuomenės eiles — į 2-ąją pėstininkų pulką.

Kovojo jis su bolševikais prie Jiezdo (Suvalkijoje). Vėliau, tuos "svačius" bestumdamas lauk iš Lietuvos, Rudilių kaime, Subačių valsčiuje, Panevėžio apskrityje 1919 m. gegužės 28 d. liko sunkiai sužeistas. Jis ir dabar tų žaizdų pasekmes kenčia. (KPU)

MŪSŲ MIRUSIEJI

Vasario 23 d. darbo incidentė mirė **ALBERTAS VAVRETČEK**, Elenos Gaigalaitės-Vavretček vyras, 47 metų amžiaus.

Palaidotas Quarta Parada kapinėse.

Paliko liūdesy žmoną, tėvus, brolių ir seserį.

7-tos dienos Mišios, bus laikomos N. S. de Lourdes bažnyčioje kovo 2 d., 19,30 val.

Gili užuojauta Velionio šeimai bei giminėms.

A.A. TĖVO BRUŽIKO METINĖS

PENKTOSIOS A.A. TĖVO JONO BRUŽIKO, SJ. MIRTIES METINĖS BUS MINIMOS KOVO 12 DIENĄ, MOOKOJE, ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJE.

8 val.: MIŠIOS UŽ T. BRUŽIKĄ, UŽPRAŠYTOS MOKOS MALDOS AP-MO MOTERŲ.

16 val.: MIŠIOS UŽ T. BRUŽIKĄ IR MIRUSIUS JO BENDRADARBIUS, UŽPRAŠYTOS Šv. JUOZAPO VYRŲ BROLIJOS.

Prieš Mišias bus giedama dalis rožančiaus.

ML GARBĖS LEIDĖJŲ VAJUS

Mūsų laikraštis MŪSŲ LIETUVA šiemet gyvena savo JUBILIEJINIUS METUS (1948-1978).

Spauda yra vienas svarbiausių įrankių LIETUVYBEI IŠLAIKYTI: jungti tautiečius į vieną lietuvišką šeimą, palaikyti lietuvių kalbą, papročius ir kultūrą, skatinti kovą už Lietuvos Nepriklausomybę.

Mūsų spauda reikalinga PARAMOS. Todėl

- Kiekviena lietuviška ORGANIZACIJA,
 - Lietuvio vedama FIRMA,
 - Kiekvienas susipratęs TAUTIETIS
- jaučia tautinę garbę būti nors vieno ML numerio GARBĖS LEIDĖJU.

ML GARBĖS LEIDĖJŲ sąrašas ilgėja:

1. Adv. Algirdas Sliesoraitis
2. Inž. Kęstutis Sipavičius
2. Inž. Kazys Audenis
4. Petras ir Jurgis Tijūnėliai
5. Aušra A. ir Otto Adolf Simkevičius
6.

Dar trūksta Jūsų vardo ir pavardės.

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

Guarda chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças. Mini-sombrinhas, tipo italiano e alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Inscr. Estadual: 104.519.617

C.R.C.80.882.909/001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones: 274.0677 - (Res. 274.1886)
São Paulo

Reiškiame gilią užuojautą Mirnai ir Lionginui Gaigalams, jų giminačiui **ALBERTUI VAVRETČEK** netikėtai mirus, ir kartu liūdimė —

Aušros choras

MŪSŲ ŽINIOS

NEMATOMI DARBININKAI

Norėčiau papildyti korespondenciją apie Vasario 16. Muziką "Vaidilai Valiūnui" parūpino p. V. Tubelis, šviesas tvarkė p. A. Aleknavičius. Jiems priklauso rezisieriaus ir žiūrovų padėka.

"M.L. korespondentas pasigedo paaiškinimo. Man atrodo, kad jų buvo pakankamai. Prieš kiekvieną paveikslą pranešinėjo, kas vyks. Pasakotoja (ne istorikė) beveik tą patį pakartojo. Nebent būtų buvę galima paaiškinti tiems, kurie lietuviškai nesupranta. Iš viso man atrodo, kad simboliai neturėtų būti per daug aiškiniami. Kaip atrodytų, jei sužadėtinis, prieš duodamas sužadėtinei gėlę, imtų aiškinti, kad gėlė yra jo meilės simbolis?

Kartais perdidelis aiškinimas reikalą sugadina. Pav. p. H. Mošinskienė išaiškino, kas yra "Fejjoada" ir vaizdas išėjo ne visai estetiškas.

Dédé Juozas

ŠV. JUOZAPO ŠVENTĖS

proga vietos Vyskupas Dom Luciano Mendes Almeida laikys šv. Mišias Vila Zelinos bažnyčioje kovo 18 dieną, šeštadienį, 19 val. ir 30 min.

Lietuviškai šv. Juozapo šventė bus minima sekmadienį, kovo 19, sumos metu. Po sumos bus Šv. Juozapo bendruomenės organizuojami pietūs. 15 val. Šv. Juozapo Bendruomenės Visuotinas Narių susirinkimas.

SODYBA

Praeitą savaitę buvo nuvykę į sodybą visai dienai skelbti skruzdėlėms karą: Dédé Juozas, Jonas Jodelis, Juozas Petrokas, Mario Joteika, seminaristas ir dar pora darbininkų. Šią savaitę paaiškėjo, kad misija pavyko gerai - skruzdžių beveik neliko.

Senelių sodybos namas jau uždengtas. Dabartiniu metu dažomi langai ir tvarkomos grindys.

Sodyboje dirba p. Jono Valavičiaus išrūpinta žemės lyginimo mašina. Jau padaryta didelė dauguma kelių. Išlyginta žemė svečių namui. Sekančią savaitę bus lyginama vieta sporto aikštei ir kasma duobė maudyklei (piscina).

Šviesos įvedimo kontraktorius pradėjo darbą. Kelių dienų laikotarpyje bus baigta pagrindinė linija. Po to linija bus atvesta į kiekvieną sklypą.

Keletos dienų laikotarpį bus pradėta išvykų (pic-nic) namų statyba.

SUSIRINKIMAS MOKYKLŲS REIKALU

Šeštadienį, vasario 25 d. Jaunimo Namuose įvyko kun. J. Šeškevičiaus sušauktas susirinkimas lietuviškos mokyklos reikalams aptarti. Susirinko daug tėvų ir kitų interesuotų mokyklos reikalų, net iš toli. Numatyta nemažai mokinių; netrūksta nei mokytojų, nei vietos pamokoms. Dabar tik reikės su mokytojais aptarti programą, mokslo priemones ir suskirstyti vaikus į jiems atitinkamas klases.

LIETUVIŲ KULTŪROS KURSAS

Jaučiamas susidomėjimas LIETUVIŲ KULTŪROS ir KALBOS kursu suaugusiems. Pasikalbėjimai pamokos vyksta penktadieniais, 20 val., šv. Kazimiero p-jos patalpose. Yra kursantų net iš toliau, kaip tai Brooklin, S. Bernardo ir pan.

LIETUVIŲ KALBOS KURSAI PIETŲ AMERIKOJE

"Pagal Jono Kavaliūno laišką, rašytą Birutei Mačanskienei, į P. Ameriką atvyksta prof. Dr. Danguolė Tamulionytė, kuri Kolumbijoje, Urugvajuje ir Argentinoje praves LIETUVIŲ KALBOS KURSUS. Urugvajuje tie kursai būtų liepos mėn. 9-30 dienomis".

(ŽINIOS)

O kaip su Brazilija?

Geros sėklos esmė

nera pelyti aruoduose,

bet patekti į dirvą

ir duoti gausų derlių.

Br. Zumeris

Lietuviškai kalbanti

Vyrų - moterų - vaikų
gydytoja

DRA. HELGA HERING
médica

HOMENS-SENHORAS
CRIANÇAS

Av. Eulina, 99-V. Sta. Maria
(Skersgatvis ties nr. 2214, Av. Deputado Emílio Carlo-Bairro do Lima)

Tel.: 220-0439 / 266-3569

Kovo (março) 5 dieną
Šv. Kazimiero parapijoj

— Asmeninės šv. Kazimiero lietuvių parapijos įsteigimo DEŠIMT-METIS

— ŠV. KAZIMIERO ATLAIDAI

Programoj:

16 val., šv. Kazimiero parapijos salėj:

— naujo šv. Kazimiero paveikslo pašventinimas

— procesija su Šventojo paveikslu ir relikvija

— iškilmingos MIŠIOS

— trumpas paminėjimas, pasirodant įvairiems vienetais bei ansambliams

— vaisės: veiks BUFETAS

ŠVENTĖJE DALYVAUS REGIONINIS VYSKUPAS, DOM LUCIANO

Prieš šventę numatyta

— pasiruošimo tridienis įvairiuose bairuose

— sudėtinių MIŠIŲ DEVYNDIENIS

NB Šv. Kazimieras — pirmasis Lietuvos Globėjas ir ypatingas Lietuvos jaunimo Globėjas. Todėl turime savo Šventąjį kiek galima gražiau pagerbti, ypatingai tam pasiruošdami dvasiiniai.

— Kovo 5 d. kituose bairuose

lietuviškų Mišių nebus.

Šv. Juozapo Šventės proga kovo 19 (Verbų Sekmadienį) 12 val. (tuoj po sumos) Jaunimo namuose Šv. Juozapo Bendruomenė rengia

PIETUS

ir kviečia visus lietuvius dalyvauti. Pakvietimus įsigyti iš anksto. (Prie įėjimo nebus galima gauti). Kadangi rengėjai nesiekia pelno, o tik nori sudaryti progą pabendravimui, tai įėjimas kainuos tik 50 kruzeirų.

Pakvietimų galima gauti klebonijoje 63-59-75, pas p.p. Tatarūnus 273-57-99, V. Bacevičių 63-94-43, V. Vosylių 273-57-40, P. Šimonį 63-49-38, P. Butrimavičių 272-14-89.

Iki malonaus susitikimo.

Šv. Juozapo Bendruomenės Valdyba

SEMANÁRIO NOSSA LITUÂNIA

MŪSŲ
LIETUVAI

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Diretor responsável
VYTAUTAS BACEVIČIUS

Redige: Equipe Editorial
Administrador: Stanislao Šileika

METINĖ PRENUMERATA: 150 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 700 kr. Paskiro numerio kaina: 3,00 kr. Užuojautos ir sveikinimai nuo 60 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekius rašyti: "Stanislao Šileika" vardu.

Straipsnius ir korespondenciją redakcija taisy, pertvarko savo nuožūra. Nenaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadienį: vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiais redakcijai įteiktini ne vėliau kaip iki sekmadienio vakaro.